

Forhandlinger har den ærede Minister taget sig for paa 30 Aar at bortleie et Stykke af det Terrain, om hvis Anvendelse der er Tale, og for hvilket Planen skal udkastes. See, deri er intet Sammenhæng og ingen Overensstemmelse. Dersom den ærede Minister har Ret til at gjøre det, saa er Lovens Indhold et Mundsveir, og saa vil der aldrig nogensinde komme nogen Plan, thi da vil den ærede Minister idag kunne bortforpagte paa 30 Aar, imorgen paa 50 Aar og iovermorgen paa 100 Aar. Det maa være en nødvendig Følge af Lovens Bestemmelser, at den ærede Minister er affaaeren fra at disponere over det omhandlede Terrain paa længere Tid end, indtil den omtalte Plan er bleven tilveiebragt efter foregaaende Forhandling med Kjøbenhavns Communalbestyrelse og stadfæstet af Kongen. Det er det Factum, som foreligger i modsat Retning, nemlig at der er blevet affluttet en Contract mellem det kongelige Ingenieurcorps og Industriforeningen i December Maaned s. A. om Bortleie af en Deel af Terrainet paa 30 Aar, der har bevæget Folkethinget til at indføre den paagjældende Anmærkning i Forslaget til Finantsloven, og denne forandrer altsaa paa ingen Maade Lovens af 6te Juli 1867, men tilsigter netop at beskytte den i dens Virkninger mod den ærede Ministers Indgreb. Dette er Meningen med Anmærkningen, og ikke det, som den ærede Minister sagde. — Hvis den ærede Minister nu sagde: „Det, jeg har gjort, har jeg gjort i en god Hensigt og for at fremme et godt og nyttigt Foretagende“, saa vilde jeg give ham fuldkommen Ret; jeg vilde ligesom han beklage, hvis det omtalte Foretagende skulde blive standset ved Banfælsigheder med Hensyn til Terrainets Overdragelse. Men det forekommer mig derimod ikke, at den ærede Minister er traadt rigtigt op overfor det andet Thing, naar han har villet fastholde, at han har holdt sig til Lovens, og at det er Folkethinget, der vil forandre den, thi Forholdet er tyertimod det omvendte. Dersom den ærede Minister var kommen med den Erklæring: „Jeg har maaskee gjort Noget, som ikke strengt taget stemmer overens med Lovens, men jeg beder om, at man vil hjælpe mig med at redressere det“, saa vilde den foreliggende Anmærkning

aldrig være kommen ind i § 10, og den ærede Minister havde da ikke behøvet nu at true med at gaee sin Bei. Det er Noget, der dog tilveels er forklarligt, at man, naar man har havt det Held med sig, at komme saa godt ud af det med Repræsentationen, som den ærede Minister hidtil er kommen ud af det — Noget, som han ganske vist for en stor Deel stylder sine egne Egenstaber, men ogsaa for en Deel Belvillie fra Thingets Side — saa bliver noget kjælen og ikke vil erkjende, at man trænger til Imødekommen og Overbærelse i et specielt Tilfælde, hvor man vel har handlet i en god Hensigt, men dog alligevel har handlet formelt urigtigt. Der foreligger ingen bevislig Overtrædelse af Ordene i Lovens af 6te Juli s. A., men der foreligger en bestemt Handling imod dens Aand og Hensigt, en Handling, der, dersom den stadfæstes af Repræsentationen, vil, som en æret Taler i Folkethinget har udtrykt sig, rive en Rift igjennem hele Lovens og kaste den bort som et unyttigt Stykke Papir. Dette er Sagens sande Sammenhæng. Vil den ærede Minister mellem Finantslovsforslagets anden og tredie Behandling — thi dette er en Maade at ordne denne Sag paa — indbringe et Forslag til en lille speciel Lov, som bemyndiger ham til i det omtalte specielle Tilfælde at afhænde det omhandlede Stykke Terrain, saa skal jeg med største Fornøielse stemme for, at den paagjældende Anmærkning gaaer ud af Finantsloven. Dersom den ærede Minister derimod ikke vil gjøre nogen Forandring, saa troer jeg, at Thinget af Hensyn til sin egen Værdighed og af Hensyn til Lovens Betydning ikke kan tage Anmærkningen bort.

Fischer: Jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig, at den ærede sidste Taler stillede Sagen altsor skarpt. Det ærede Medlem indrømmede selv, at den Bortleie, der er foregaaet paa 30 Aar, er hensigtsmæssig. Udgangspunktet for den Anmærkning, der findes i Forslaget til Finantsloven, maa altsaa antages for at være en Begivenhed, der i og for sig er rigtig. Det er et meget vigtigt Formaal, som derpud er opnaaet, og, at Krigsministeren har imødekommet en Begjæring som den omhandlede fra en Forening, der har et almeenvigtigt For-